

Na konci představení

Úplně na závěr až skončí představení
až scéna potemní a vyprázdní se sál
čeká mě ještě to největší překvapení
a poznám autora hry ve který jsem hrál

Byla to komedie tragika i fraška
a já v ní nechtěně hrál hlavně roli šaška

Byl to kus prazvláštní měl dadaismu rysy
čím jsem v něm déle hrál tím více chtěl jsem pryč
ztratit se za scénou a skrýt se v zákulisí
vždyť slova na jevišti práskala jak bič

Musel jsem ale jít a dál hrát svoji roli
co tolik těžká je a co tak často bolí

Ač bych se ztratil rád neb k trémě mívám sklony
a mám strach z ostudy jak jen ji přežiji
věřím že dobré je vytrvat do opony
a počkat na soud toho kdo měl režii

Já nechci aby mě dav vytleskával z šatny
já jenom doufám že to nebylo tak špatný
nemám chuť vědět co psal kritik neúplatný
jen bych si přál
moc bych si přál
aby mě někdo kolem ramen vzal
a řek': *To nebylo tak špatný...*